

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

125

MAAS EN PEEL

HERFST 2021

Omslag: Op 18 februari 2015 overleed Huib van Donkelaar op 86-jarige leeftijd.

In 1958 had hij de bloemkwekerij van zijn vader overgenomen, waarna hij zich al spoedig specialiseerde in succulente planten. Als snel werd naam van Donkelaar bekend bij succulentenliefhebbers en Werkendam werd door veel liefhebbers regelmatig bezocht.

Van Donkelaar heeft niet vaak artikelen over planten geschreven. Evenmin bezocht hij de succulenten in de natuur.

Huib van Donkelaar werd in 1952 lid van Succulenta en in 1960 was hij medeoprichter van de afdeling Gorinchem. Gedurende 35 jaar was hij voorzitter van deze afdeling. En daarna werd hij tot zijn overlijden erevoorzitter van zijn afdeling. Voorts werd hem in de jaren negentig gevraagd om lid te worden van het I.O.S. Aanvankelijk was het de bedoeling dat zijn zoon Ruurd de collectie zou overnemen. Die was in die tijd gespecialiseerd in Hoya's. Dat is echter anders gelopen; zodoende kan men zeggen dat aan het tijdperk Donkelaar een einde is gekomen.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 125 Herfst 2021 31^e jaargang
Kwartaalblad van SUCCULENTA
Maas & Peel
Redactie: Jack Schraets
Red. adres: Geuldersedijk 2
5944 NH Arcen

Activiteiten (onder voorbehoud)

Het al dan niet doorgaan van de genoemde activiteiten is afhankelijk van eventuele corona-maatregelen!

- 26 sept. Beurs bij Exotisch Tuincentrum, Ospel.
- 28 sept. Ledenbijeenkomst met lezing door Mieke Geuens, Ario & co.
- 26 okt. Ledenbijeenkomst. Thema-avond Haworthia en verloting.
- 23 nov. Ledenbijeenkomst met lezing door Kees van Berkel over Agaves.
- 21 dec. Ledenbijeenkomst met interactieve plantherkenning (kwis).

Tenzij anders vermeld vinden de bijeenkomsten plaats in onze nieuwe clublocatie: Café-zaal De Hazewind, Herungerweg 200, 5913 HD Venlo.

Tel. 077-3511426.

Hobbyartikelen

Verkrijgbaar bij:

Jack v.d. Sterren

Industriestraat 70, Reuver

Mail: Jackv.d.Sterren@home.nl

Tel. 077.4743687

Verkrijgbaar zijn:

Voeding

Etiketten

Watrervaste stifters

Gedachten van een voorzitter 21

Williejan Rooijackers

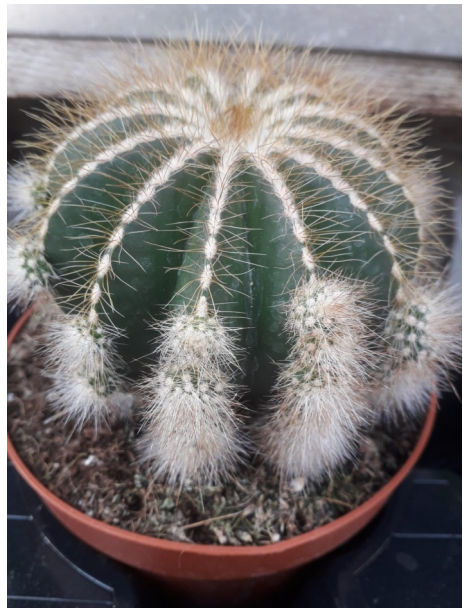
Geluk, pech en hoe verder?

No 21 alweer, de tijd vliegt voorbij in vele opzichten. Het is nu de eerste week van augustus en als ik in mijn agenda kijk en kom ik tot de conclusie dat het weer zo Kerst is. Wat meteen de vraag oproept hoe gaat 2022 er uit zien. Normaal normaal of toch weer anders normaal. Corona begint een beetje te lijken op bladluizen in een plantenverzameling, je komt er nooit helemaal van af. Eerlijk gezegd had ik pas contact met Harrie, die vertelde dat hij nog een artikel voor het verenigingsnieuws moest maken. Toen schoot ik wakker, verroest is het al weer zover, ik heb nog geen letter op papier. Ik heb zelfs al weken niet aan de afdeling gedacht. Een soort van inspiratieloos zomerslaapje, er even geen zin in. Over enkele weken gaan we samen weer leuke dingen doen, mooie nieuwe cactus-herinneringen maken met leuke bijeenkomsten. We moeten echter nog wel bedenken: hoe verder, en nu? Dat komt later in het artikel. Dan zit er ook nog de ALV van de landelijke aan te komen met onder andere de discussie over het eigen vermogen/gewenste buffer. Aan die discussie zit verbonden een eventuele verhoging van de contributie. Afgelopen jaar met drie euro omhoog gegaan en dat zit er nu weer aan te komen.

Voor mijzelf moet ik ook nog eens nadenken, landelijk en nu?

Even terug naar de afdeling, ik verheug me erop om samen met U weer leuke activiteiten te ondernemen. We moeten er wel de schouders onderzetten, omdat de lange stilstand van het verenigingsleven er toch voor gezorgd heeft dat we allemaal een beetje ingedut zijn. Dus beminde broeders, zusters en medeliefhebbers: alleen samen kunnen we de afdeling bloeiend houden. Geluk.

Notocactus magnificus gekocht bij een tuincentrum en wel omdat deze op de ribben aan het spruiten is. Ik heb dat nog niet eerder gezien, derhalve mocht deze mee en in de verzameling. Nu zullen velen van jullie wel zeggen dat gebeurt regelmatig. Ach, ik schaar mezelf nog onder de

Spruitende Notocactus magnificus

beginners, zeg maar een jeugdlid, dus weet ik nog heel veel niet. Dat heeft voordelen, immers roep je iets doms dan kun je je daarop beroepen. Soms hoeft dat zelfs niet eens, omdat de ander al denkt, hij weet het nog niet allemaal. Heerlijk toch.

Spruitende Gymnocalycium

Nu hadden we in het voorjaar in de supermarkt een *Gymnocalycium* gekocht. Deze heeft twee bloemen geproduceerd. Vrij recent zag ik twee puntjes. Heb je dat gezien Lies? Die Gymno gaat weer bloeien. Toch niet, tot mijn verbazing gaat deze ook op de ribben, bijna in de kop, spruitjes maken. Ook dat heb ik niet eerder gezien bij een Gymno. Jaja, als beginner valt er nog veel te ontdekken.

Geluk zit voor wat mijn verzameling betreft in kleine dingen. Mijn *Dorstenia foetida* zaailingen van 3 jaar oud, bloeien dit jaar volop. *Ferocactus glaucescens* die zaadbessen maakt, diverse Noto's en Parodia's die voor het eerst bloeien. De nieuwe aanwinsten van dit jaar, welke veelal op bims stonden en door mij omgepot zijn, zijn aan de groei. Grote *Euphorbia grandidens*, overgehouden aan een mislukt Rotterdams avontuur, heeft het gered. Deze is nu goed aan de wortel en begint te groeien.

Tja en dan al die bloemen, het gaat maar door. Dus ja soms is geluk heel gewoon, bijna normaal.

Pech.

Euphorbia grandidens

Op de juni-bijeenkomst dachten we het is geregeld, het voortbestaan is verzekerd.....we hebben een penningmeester. Danny van Eck meldde zich aan en begon ook direct enthousiast. Meteen erbij op de eerste bestuursvergadering en actief meegedacht. Totdat hij bericht kreeg van zijn bank. Het openen van een extra betaalrekening werd hem ontraden omdat de tegoeden dan door belastingdienst gezien worden als zakelijk. Immers hij doet zaken als Danny's cactus and more.

Tja..... We hebben nog gezocht naar een creatieve oplossing doch helaas. Indien we niet tot een oplossing (nieuwe kandidaat) komen voor de september-bijeenkomst zullen we opnieuw een oproep doen. In de tussentijd zijn we zoekende.

De buitenbijeenkomst van 24 augustus bij de familie vd Sterren. Een prachtige tuin en kas had ik al verwacht, evenals een zeer gastvrij onthaal. Dat Mieke goed kon bakken wist ik eigenlijk ook wel, maar nu had ze zichzelf overtroffen, ze kan zo mee doen met een wedstrijd van de beste bakkers.

Mieke had daarbij ook nog eens hulp van een kleindochter.

Al deze elementen zorgden ervoor dat het een fantastische avond geworden is, goede opkomst, erg gezellig, lekkers en skon planten. Wat wil je nog meer?

Je merkt ook aan de leden dat iedereen weer toe is aan contact, evenementen enzo. Er staan wat leuke dingen te komen. De beurs bij de familie van Eck, beurs van West Brabant in Etten Leur en de open kas in Haaglanden. Die laat-

Tijdens de bijeenkomst bij de fam. v..d. Sterren

ste is erg interessant alleen wordt de regio zojuist bestempeld als een ernstig verhoogd risicogebied. Ik denk dat we eens naar Etten Leur gaan, daar ben ik nog nooit geweest. Op de beurs bij familie van Eck zijn we om te helpen en voor promotie.

Verder gaan we naar de kas en verzameling kijken van de familie Caelen. Als vaker gezegd doen we een keer we spreken iets af, nu maar eens direct een afspraak gemaakt. Daar leest U later nog wel iets over.

Hoop U allen te treffen op een beurs, bij familie van Eck, zomaar tussendoor en anders op de bijeenkomst van september.

Van klein naar groot

Huub Caelen

Nogmaals even voorstellen. Ik ben Huub Caelen. 64 jaar oud, getrouwd, 3 kinderen en 5 kleinkinderen. Woonachtig in het maasdorp Grevenbicht. In het dagelijkse leven ben ik docent techniek aan een VMBO school in Sittard. Mijn vakken zijn Elektro-, metaal- en installatietechniek, wiskunde en natuurkunde. Mijn hobby's zijn niet alleen cactussen maar ook paarden (eigen paard is goud waard), sporten (zwemmen) en vakantie (favoriete en enige bestemming Texel).

Ik ben sinds een jaar of 5 lid van jullie vereniging. Gestrikt door Harrie Knapen tijdens open kas bezoek. Ik noem me zelf herintreder.

Ik ben begin jaren 70 begonnen met cactussen verzamelen. In mijn geval door toedoen van een achterbuurman. De meeste plantjes kocht ik toen bij het "Westlands Bloemenhuis". Deze was gelegen op de rijksweg in Geleen vlak bij

mijn ouderlijk huis. Elke donderdag (nieuwe zending) ging ik kijken of er nog plantjes bij waren die ik nog niet had. De verzorging van cactussen en ook andere planten heb ik meegekregen van mijn vader die fervent fuchsiakeker was.

De hobby groeide van vensterbank naar stellage onder afdak naar kasje in tuin. s'Winters vertoefden de planten op zolder.

Echter door plaatsgebrek en druk leven (getrouwd, 3 kinderen, werk en andere interesses) is de hobby cactussen verwaterd en uiteindelijk gestopt.

De interesse bleef echter.

Een aantal jaren geleden, aanbouw van een veranda, kinderen uit huis, plaats en genoeg vrije tijd zag ik weer perspectief voor mijn hobby.

Bij Intratuin 3 cactussen gekocht voor aankleding veranda!!!! Dit was het begin van een herstart. Afspraak gemaakt dat ik het beperkt zou houden. Maar..... Velen zullen zich hierin herkennen. Op internet e.e.a.

bekeken en via jullie site terecht gekomen bij open kas en de beurs in Venlo. Daar wat plantjes gekocht en in contact gekomen met vereniging Succulenta. Gezien de uitdaging heb ik als doel gesteld om mijn verzameling op te bouwen uit eigen gezaaide planten.

Mijn eerste zaai-poging was met zaad van een Melocactus geplukt uit een plant bij Intratuin. Geen resultaat.

Vervolgens zaad besteld bij zaadleveranciers op internet. Duur betaald en weinig resultaat, zelfs betaald en niets geleverd gekregen.

Lid geworden van Succulenta en daar zaad besteld. Gezaaid naar eigen inzicht met goed resultaat. Grondmengsel 3 delen zaai/stekgrond 1 deel grof zand in potjes 5x5x6 afgedekt met aquariagrind en kweekbakje van Action. Gezocht naar ontsmettingsmiddel Superol. Dit gebruiken ik en mijn vader in de fuchsia-keek vroeger ook. Dit middel is echter uit de handel en alleen nog via internet duur verkrijgbaar. Echter na zoektocht op internet een gelijkwaardig middel gevonden. Dit is alleen verkrijgbaar bij apotheek in Duitsland onder merknaam "Chinosol".

Dit middel (0,25 mg/liter) gebruik ik met goed resultaat tegen schimmelvorming bij zaailingen (grond dompelen en sproeien) .

Ik heb verschillende zaaimethodes geprobeerd. Veel gegoogeld en gelezen. Op vensterbank, buiten, in potjes, zaaitrays, Weckpotten, boterhamzakjes enz.

De voor mij meest resultaat opleverende methode is zaaien in potjes (5x5x6) met bodemverwarming (19 graden/ 24 uur) en onder Led TL verlichting (16 uur). De eerste weken in een gesloten kweekkasje

(gespannen lucht). Hiermee kan ik het hele jaar door zaaien. Zaaien in zaaitrays kan ook maar ivm geringe grondinhoud/bodemtemperatuur luistert de vochthuishouding nauwkeuriger. De grondsamenstelling zoals boven beschreven. Grond moet luchtig en los zijn (ivm wortelvorming) en vochtregulerend (voldoende vocht vasthoudend). De grond van de zaailingen houd ik vochtig (niet nat) met maandelijkse toevoeging van voedingsstof. (cactusvoeding van

Pokon ¼ deel van verhouding op verpakking). Bij schimmelvorming en uit preventie spuit ik regelmatig met "Chinosol".

Zo kan ik op klein oppervlak toch een groot aantal planten kweken. De bedoeling is om van elke soort 2 á 3 plantjes te selecteren en verder op te kweken. De rest is voor de liefhebbers en ruilhandel.

Ik heb verschillende soorten gezaaid. Echter mijn voorkeur gaat nu langzaam uit maar *Astrophytum*s, *Gymnocalycium*, *Mammillaria*'s en *Echinopsis*.

Mijn gekochte planten zijn van onder veranda verplaatst naar klein kasje, daarna naar iets grotere kas, daarna weer een grotere kas tot in najaar 2019 een grote tuinkas.

Het is een kas gekocht bij Koos Niessen in Neer, van 2,5 bij 3,0 mtr.

Groot genoeg voor mijn hobby !!!!!!!!!

Winter 2019/2020 hebben mijn planten nog overwinterd op zolder omdat ik de benodigde verwarmingsinstallatie nog niet had. In het voorjaar van 2020 heb ik mijn planten in de kas geplaatst op aluminium tafels. Gesloten aluminium bakken van 3,0 x 0,7 mtr met opstaande rand van 10 cm op aluminium onderstel.

Plaats genoeg dacht ik ..... TOEN. In de zomer 2020 (erg heet) zag ik duidelijke betere groei en bloei. Ik wijt dit aan betere lichtinval en temperatuur. De winter 2020/2021 voor het eerst de planten laten overwinteren in kas (spannend). Kas wel geïsoleerd met noppenfolie en voorzien van een thermostaat gestuurde elektrische verwarming bij een ingestelde temperatuur van 6 graden. In begin wel te veel vocht in kas gehad wat ik wijt aan te lang doorgaan met watergeven en te vroeg isoleren (mijn gedachte was klaar is klaar, maar ik had geen rekening gehouden met de hoge buitentemperatuur). Les voor de volgende overwintering. Planten zijn perfect door winter gekomen ondanks de extreme koude periode in februari. Begin april, er ontstond al bloemknopvorming, isolatie verwijderd en automatische raamopeners geplaatst. Ook begonnen met water geven op mijn eigen beproefde methode. Planten voor geruime tijd dompelen in water. Doordat de door mij gemaakte tafels helemaal dicht zijn laat ik deze vol water lopen, waardoor de planten (en potgrond) zich kunnen verzadigen. Na enige tijd overtollig water laten weglopen. Dit gebeurt volgens mij ook in de natuur, na een droogte periode volgt meestal een extreme natte periode waarbij de planten voldoende vocht opnemen om de rest van de tijd door te komen. Daarna krijgen ze naar gelang de temperatuur water en

voedingsstoffen toegediend. Mijn planten zijn prachtig in bloei gekomen. Tijdens het dompelen ontdekte ik dat sommige potten moeilijker en minder water opnemen ondanks dat de grondsamenstelling gelijk is. Weer gegoogeld. Kwam uit op een artikel van een plantenkweker (orchideeën) die nadat hij een automatische pottenvuller in gebruik had genomen mindere kwaliteit planten had. Na onderzoek wijdde hij dit aan het feit dat de pottenvuller het substraat te vast aandrukte. Nadat dit was bijgesteld verbeterde de kwaliteit. Ik heb sommige van mijn potten opengemaakt en zag een duidelijk verschil in vastigheid van potgrond. Misschien is de conclusie dat ik bij sommige potten de grond veel te vast aandruk hetgeen wateropneming vermindert. De toekomst zal het uitwijzen.

Ik heb in de kas ook nog een “couveuse” bak geplaatst voor mijn zaailingen om een betere temperatuurbeheersing te krijgen.

Ik merk ook duidelijk een vermindering van ongedierte (wolluis, spint, enz.) mede door de hogere temperaturen in kas. Zeker wolluis kan temperaturen boven 40 graden niet verdragen.

Nieuwe planten, ongeacht waar ze vandaan komen, zet ik pas bij de verzameling nadat ik ze 2 maal met tussenpozen van 2 weken behandeld heb (quarantaine) en in “eigen” grondmengel heb gezet. Voorkomen is beter dan genezen!

Na verschillende grondmengsels te hebben geprobeerd ben ik overstapt, met goed resultaat, naar een mengsel van 2 delen potgrond en een deel bims. Afgedekt met fijne grit (Intratuin). Als voeding gebruik ik de meststof verkrijgbaar via de vereniging (v/d Sterren).

Ik ben er echter wel achter gekomen dat de opmerkingen “kas is altijd te klein” op waarheid en ervaring berust. Ondank mijn grotere ruimte is mijn kas vol en loop ik weer tegen plaatsgebrek aan.

Ik ben nu echter zo ver gevorderd (gehard) dat ik kan selecteren, bewust voor bepaalde soorten ga en afstand kan doen van planten.

Groei en zeker bloei wordt door mijn vrouw op foto vastgelegd. Zij plaatst regelmatig foto's op de facebook site van Succulenta.

Ik hoop dat ik met dit stukje jullie iets kan laten zien van mijn groeiende hobby. Iedereen is welkom om te komen kijken naar mijn bescheiden verzameling en ervaringen uit te wisselen. De koffie staat niet klaar maar wordt vers gezet.....

Miqueliopuntia miquelii

Jack Schraets

In 1981 verkreeg ik van Frans van Leeuwen, destijds bestuurslid van onze afdeling, een plantje dat de naam *Austrocylindropuntia miquelii* droeg. Het plantje was ongeveer 3 cm in doorsnee en 6 cm hoog. Het plantje groeide voorspoedig en in 1991 had het een lengte van 60 cm bereikt, volgens mijn aantekeningen. Inmiddels is de plant uitgegroeid tot een onhandelbaar object. En dat niet alleen vanwege zijn grootte, maar vooral door zijn weerbarstige houding jegens iedereen die hem te dicht nadert. Daarmee bevestigt deze plant wat in de boeken erover beweerd werd, namelijk dat het een opuntia-achtige soort was.

Miqueliopuntia miquelii voor de eerste keer in bloei

Miqueliopuntia miquelii werd in 1840 door Monville beschreven als *Opuntia miquelii*. Backeberg deelde de soort in bij *Cylindropuntia* in 1935 en hij veranderde dat in 1942 toen hij deze soort voegde bij het geslacht *Austrocylindropuntia*, dat door hem in 1938 was opgesteld. Tenslotte plaatste Ritter deze soort in het geslacht *Miqueliopuntia*, dat hij in 1980 opstelde. Deze soort groeit volgens Backeberg in Chili in de provincie Atacama in het Huasco-dal dicht bij de kust. Het geslacht *Miqueliopuntia* is nog steeds monotypisch. Sinds ongeveer 10 jaar staat de plant in een container van ongeveer 50 liter. De plant staat nogal achteraf en is in die 10 jaar niet verpot. Ze bereikt inmiddels een hoogte van ongeveer 1,5 meter en een doorsnee van bijna 1 meter. In het voorbije voorjaar kwamen op een aantal topscheuten nieuwe toppen. Die zagen er bijna uit als gewone nieuwgroei, maar ik vond dat doortjes regelmatig

ger gerangschikt waren dan ik me van vroegere nieuwgroei herinnerde. Mijn verrassing was groot toen na een maand of zo op een morgen plotseling roze bloemblaadjes zichtbaar waren bij één van nieuwe scheutjes. Het was dus geen gewone nieuwgroei, maar het waren bloemknoppen! In de loop van de dag opende de bloem zich geheel. De bloem bleef, waarschijnlijk afhankelijk van de weersomstandigheden een tot twee dagen geopend en sluit zich dan weer, waarna in de eerste twee weken nauwelijks veranderingen in het uiterlijk van de (uitgebloeide) bloem optreden. Je zou haast verwachten, dat het nog een bloemknop is, die elke dag een bloem kan opleveren!

De bloem van M. miquelii

De bloem was mooi. Geheel geopend was de doorsnee ongeveer 6 cm. De bloem was lichtroze, daarbij stak de groene stamper fel af. De meeldraden waren min of meer crèmekleurig.

In totaal zijn er in een periode van ruim een week zes knoppen in bloei geweest.

Het moet me wel nog even van het hart, dat het een heel bijzondere ervaring is zo iets te beleven. Het voelt aan alsof je beloofd wordt voor het 40 jaar verzorgen van die plant. Nog apart is het feit, dat ik er geen idee van had hoe de bloem er zou uitzien. Wat dat betreft: van mij mag deze

bloem nog vaker verschijnen!

De geschiedenis van de het geslacht en de soort.

De soort werd in 1840 beschreven als *Opuntia miquelii*. Ze is genoemd naar Friedrich Anton Wilhelm Miquel, die leefde van 1811-1871 en directeur was van de botanische tuin van de Utrechtse universiteit en het Leids herbarium tussen 1859 en 1871. Schumann en later Britton & Rose namen deze soort onder dezelfde naam op in hun werken. In 1935 werd de soort door Backeberg in

het geslacht *Cylindropuntia* geplaatst en 1942 in het geslacht *Austrocylin-*

Dezelfde bloem nogmaals

dropuntia. Het verschil tussen deze geslachten was volgens Backeberg, dat de soorten uit het eerstgenoemde geslacht doorns met een schede (een vliesje om de doorn) bezitten en die uit het tweede genoemde geslacht niet. De geslachtsnaam *Miqueliopuntia* werd door Fric genoemd in Verzeichnis van Kurt Kreuzinger in 1935, maar niet geldig beschreven. De beschrijving gebeurde door Friedrich Ritter in 1980 (In Kakteen in Südamerika 3, 869-871). Onderzoekingen van Dickie en Wallace in 2001, Iliff (2001) en Stuppy (2001) bevestigen dat het niveau van geslacht terecht is.

Van de soort *M. miquelii* werd door Backeberg een variëteit *jalesii* beschreven. Die variëteit bloeit met gele bloemen en de planten worden maximaal 80 cm hoog. Volgens Ritter groeit deze vorm tussen planten van de gewone vorm. Hij denkt dat het feit, dat deze vorm kleiner blijft komt door de zeer extreme omstandigheden waarin de planten groeien in Vallendar in de provincie Atacama in Chili.

Hij suggereert in ieder geval dat de var. *Jalesii* in het beste geval een iets afwijkende vorm van *M. miquelii* is, maar minder dan een variëteit.

Verzorging.

Van *M. miquelii* bezit ik twee planten. Over één van deze planten gaat het verhaal hiervoor. De andere plant is veel jonger, die zal ik ongeveer 15 jaar in bezit hebben. Het is duidelijk dezelfde soort als de hierboven beschreven plant. Het enige verschil is de lengte van de jaarlijkse groei. De eerstgenoemde maakt

namelijk leden van gemiddeld ongeveer 20 cm. De jongere plant maakt leden van ruim 10 cm. Natuurlijk heeft deze plant ook nog niet gebloeid.

Van beide planten vind ik, dat de verzorging geen problemen geeft. De planten zijn zeer robuust en van ziektes af ongedierte heb ik nooit iets gemerkt.

De planten neem vrij veel ruimte in, anders zou men ze onder beginnersplanten kunnen rangschikken. Daartegen spreekt wel, dat ze in ieder geval de liefhebber niet verrassen door een vroegtijdige bloei.

Anderzijds zijn de planten alleen door hun fraaie vorm en kleur zeer aantrekkelijk. De epidermis is enigszins blauw gekleurd, de areolen zijn voorzien van bruine haartjes of glochiden en ieder areool heeft enkele doorns, waarvan de

langste ongeveer 3 cm lang kan worden en de anderen tot ca. 1 cm lang zijn.

Van de temperatuur, die planten minimaal moeten hebben weet ik eigenlijk niets. Bij mij is de laagste temperatuur in de winter ongeveer 6 °C en bij die temperatuur voelen ze zich kennelijk goed. Aangezien in de literatuur staat dat de planten in de natuur niet hoog in de bergen groeien, verwacht ik niet dat ze temperaturen onder het vriespunt verdragen. Te meer omdat ze in tropische gebieden groeien.

M. miquelii in volle gleorie, 1,5 m. hoog!

Overpeinzing

Jack Schraets

Een van de voordelen van het redacteurschap van het Afdelingsnieuws is het feit, dat je steeds als eerste lid van de afdeling de verhaaltjes leest, die in ons blaadje verschijnen.

Onder de verhaaltjes die je deze keer kunt lezen is er een waar ik nog een beetje over zit te piekeren. Of eigenlijk pieker ik niet zozeer over het artikel, als wel over het feit, dat er veel in staat wat me niet bepaald vrolijk stemt.

Allereerst de mededeling, dat onze afdeling in feite nog steeds geen penningmeester heeft. Ik durf te stellen, dat ik vroeger meerdere malen moeite heb gehad om medebestuurders te vinden, maar uiteindelijk lukte het steeds om het bestuur voltallig te houden. Dat kwam omdat er onder de leden altijd iemand kwam die erin toestemde een vrijkomende bestuurdersplaats in te vullen.

Soms lukte dat omdat er (meestal door een zittend bestuurslid) op aangedrongen werd. Vaak was dan het gevolg, dat zo'n bestuurslid meerdere zittingsperiodes in het bestuur bleef zitten, hetgeen betekende dat hij er toch iets van zijn gading vond.

Ik maak me zorgen, dat het deze keer zo moeilijk is om een nieuwe bestuurder te vinden. Waarschijnlijk speelt een rol dat er weinig fut meer zit in de mensen die al erg lang lid zijn. Daar ben ik zelf het beste voorbeeld van. Want de hobby interesseert me minstens evenzeer als, pakweg, 25 jaar geleden. Maar de energie is wel iets minder. Daarbij komt, dat ik geen hele lange toekomst meer voor me heb te verwachten. Want er zijn maar weinig mensen die een leeftijd van b.v. 100 jaar halen.

Laat ik vertellen hoe ik zo ongeveer 45 jaar geleden in het bestuur ben gekomen. Ik was toen 2 à 3 jaar lid van de afdeling. De toenmalige voorzitter, Joep Vostermans, kwam me een keer opzoeken en informeerde of ik in het bestuur van de afdeling wilde komen. Daar had ik nooit over gedacht en dus vroeg ik bedenktijd.

Uiteindelijk besloot ik om het te doen in de trend van "God zegene de greep". Door die beslissing heb ik 40 jaar deelgenomen aan het besturen van de afdeling, als penningmeester (één jaar) en daarna ongeveer 12 jaar als secretaris, tot ik uiteindelijk voorzitter van de afd. werd.

Wat ik voor mezelf daarmee bereikt heb is, dat ik zeer veel vrienden en bekenden heb gekregen, die me ontstellend veel dingen over de hobby hebben geleerd.

Op 24 augustus was ik tijdens de afdelingsbijeenkomst bij de fam. v.d. Sterren. Toen ik de aanwezigen eens opnam viel me op dat er zeer veel mensen bij zijn die ik nauwelijks van gezicht ken, hetgeen betekent, dat ze nog niet zolang lid zijn van de afdeling. Ook al door de corona perikelen komen deze mensen veel te weinig in contact met de medeleden. Dat bevordert niet het gevoel, dat je gemeenschappelijke belangen hebt, ook binnen de afdeling. Daarbij komt ook nog, dat het internet steeds populairder wordt om te gebruiken als middel om kennis over onze hobby te vergaren. Mijn indruk is echter, dat een zekere kennis nodig is om daar ten volle van te profiteren. Anders word je gemakkelijk misleidt, want er is ook genoeg onzin over de hobby te vinden. Het grootste voordeel lijkt te zijn, dat je op het moment dat jezelf gelegen komt, informatie kunt inwinnen.

Ik geloof niet, dat het internet evenveel kennis oplevert als een regelmatig contact met andere liefhebbers.

Als onze jongere leden ook de indruk hebben, dat het internet ideaal is om kennis op te halen voor onze hobby, kan ik me voorstellen, dat ze hun tijd liever besteden aan het kennis opdoen via internet dan via onze vereniging, wat je ook nog meer tijd kost. Je hoeft op die manier geen rekening te houden met de medeliefhebbers, hetgeen misschien in hun ogen een voordeel is.

Overigens zijn er ook jongeren die voordelen zien in een nauwer contact met andere liefhebbers.

Laat ik besluiten met de hoop uit te spreken dat er nog iemand of zelfs meerderen zijn in onze afdeling, die enige tijd de afdeling draaiend willen houden en dat dan ook bij onze voorzitter kenbaar maken!

